

Australský expert varuje ČR...

Před rokem 1989 se nám v Československu banky a bankovníctví nezdálo ani tak důležité. Ušetřené dvě stovky se hodily pod polštář a snad mladí si vzali novomanželskou půjčku.

Ve svobodné, hospodářsky vyspělé zemi to je úplně jinak. Část obyvatelstva se žije zaměstnáním, kde pracuje za mzdu a část - SOUKROMÝM PODNIKÁNÍM. Lidé si chtějí založit živnost, ať už to je květinářství nebo pekařství. Na to je třeba mít počáteční kapitál, a pokud ho člověk nemá, je nucen si půjčit z banky. Banky s rozumnými úroky jsou ve svobodné zemi, a SPECIÁLNĚ ve státě, jako je Česká republika, kde lidé peníze nemají - aťou a omegou existence národa.

Vezměte si kterýkoliv stát na světě a zapřemýšlejte si: které organizace a podniky vykazují nejvyšší a nejjistější zisk? Jsou to zhruba: pošty, elektřina, plyn, banky, voda a telefon, protože je používá, potřebuje a platí za to každý člověk. Nejvyšší a nejjistější zisk. Z těchto banky jsou nejdůležitější, protože přímo manipulují peníze. Ve svobodné a prosperující zemi všechny, anebo velkou část těchto organizací a podniků vlastní stát - tj. národ, protože z nich

plynoucí zisky ve spojení s daní ze zisku soukromníků a daní ze mzdy tvoří NÁRODNÍ DŮCHOD. A z tohoto pak vláda vyplácí penze, nemocenskou když si zlomíte ruku, nezaměstnanickou podporu, když ztratíte práci, zdravotnictví, školství, dotuje kulturu atd atd.

A to nejdůležitější - ale to vám nemusím nějak moc vysvětlovat - banky mají MOC. Kdo má peníze, má moc, a banky mají peníze. A tak když vláda vlastní všechny banky - má monopol na peněžní kredit - a - je všemocná. VÝŠ UŽ JÍT NEMŮŽE - tedy v technologicky a ekonomicky fungujícím světě. Podle mého skromného názoru lidstvo by NEMĚLO DOPUSTIT monopol v ničem a na nic. Ani vládním, ani soukromníkem. Vláda nesmí mít monopol (jako měla před rokem 1989) na peněžní kredit, ale ani soukromník ho nesmí mít. To znamená některé banky soukromé a některé státní.

Lidové noviny dne 18. července 1989 uveřejňují: "...Nový ministr financí, vážený pan Ivo Svoboda slibuje, že do roku 2000 prodá do soukromí zbyvajících banky..."

Co se stalo? Kam se poděla soudnost?

Pro jednoduchost uvedu příklad: řekněme, že ČR má jedinou státní banku s ročním ziskem 24 miliard korun. Vláda ji prodá do soukromého vlastnictví. Nový majitel odvádí ročně do státní pokladny daně ze zisku. Řekněme nějakých... příliš, příliš vysoké, ale dejme tomu... 60 %. Spíše bych se přikláněla k 40 %, ale buď - 60 %. A 60 % je 14 miliard korun. Přece i malé dítě z 2. třídy si umí lehce spočítat, že 24 - 14 = 10. A o těchto 10 miliard korun bude český lid ukračen ročně. Proč by měla vidět vláda jako výhodné pro český národ, že bude mít 10 miliard ročně méně na vyplácení penzí?

A jestliže si to dokáže vypočítat a vidět i šleté dítě, jak je možné, že to nedokáže naši státníci? A vzhledem k tomu, že to je něco tak nepochopitelného, začíná mi to připadat jako naprosto UMYSLNĚ a SYSTÉMATICKÉ ožebračování vlastních lidí. Proč to tak je?

Protože podle mého názoru, i kdybych

momentálně neměla peníze, nebudu si přece prodávat výrobní prostředek, který mne bude živit celý život... A co se stane s 10 miliardami ročního zisku banky v soukromém vlastnictví? Ten bude odčerpáván novým majitelem do Belgie, Německa nebo Francie. Tyto peníze nebudou použity na přilepšení penzistům, opravu silnic ani novou nemocnici pro český lid. Bude použit na nákup dalších institucí na třískání peněz v Belgii, Německu nebo Francii a co bude nejpravděpodobnější - zase v ČR. A tak budeme postupně více a více zahlcováni až zmizíme úplně.

Nevím, snad se mýlím, ale ten pocit je velice vřavý. Připadá mi, jako bychom si plně a jasně ani neuvědomovali, co to znamená, a jaké budou skutečné důsledky odprodání si posledních státních bank. Víím, že se teprve učíme svobodně žít a hospodařit. Učíme se, a tak také - pochopitelně, děláme chyby. Ale poříz je v tom, že některé chyby se nedají odestát... A jednou z takových chyb je prodání státní banky, protože v momentě, kdy je prodej potvrzený našimi státními úředníky - už jí NIKDY nedostaneme zpět. A i kdyby došlo ke vzbouření lidu, revolucí nebo válce, vše co se z takové banky v soukromém vlastnictví dá dostat zpět... je budova.

A založit si novou státní banku? No - na to je třeba miliardy a miliardy korun, které nebudeme už nikdy mít.

A půjčit si od "Světové banky"? To je přesně to, na co tihle filistini čekají: "....Potřebuješ? My ti půjčíme... nic se neboj... všechno bude zase v pořádku... a v několika vteřinách, či minutách, zatímco obě strany podepisují smlouvy, má Světová banka v hrsti celou hospodářskou strukturu té které země.

.. Není úniku...

Ano, jestliže chceme přestat existovat jako národ, pak prodání si veškerého státního majetku a vstup do EU je naprosto nevyhnutelný.

Takže abych to shrnul. Co se stane, jestliže dovolíme vládě prodávat zbyvajících státní banky...?

● Hrozící monopol na kredit (to znamená česká vláda se tím vlastně vzdává své vlády) ● Zhruba 10 miliard ročně méně na pense, zdravotnictví atd. ● 10 miliard ročně odčerpáných z naší země ● A po vstupu do EU ten schodek bude přímo katastrofální, protože již v roce 1997 členské státy EU podepsaly smlouvu o "Snížení daňové úlevy cizím firmám." (MF Dnes, 3. 12. 97).

Vždy jsem si myslela, že nejvyšším posláním a POVINNOSTÍ každé demokraticky zvolené vlády je chránit bezpečnost a zájmy vlastního občana. Dělat prostě to, co je pro lid dobré a výhodné. No, ať si jakkoliv lámu hlavu, nemohu přijít ani na jedinou výhodu, snad jen na ten počáteční zisk z prodeje, který se vždy velice rychle rozplyne a nicého se nedosáhne. A co potom?

A jestliže vláda nedělá to, co je pro nás výhodné - na co ji tedy máme? Nechat se oškubat od lidí, kteří vědí jak se to dělá, to umíme sami - i bez vlády. Na co ji tedy platit? Musíme se tedy vlády ujmout sami.

Češi, nenechte si vyrazit z rukou nástroj MOCI...

Soukromník si podle libosti začne zvyšovat úroky, a když to uvidí další soukromník, tak začne i on zvyšovat své úroky a nakonec lidé, místo aby si šli do státní banky s rozumnými úroky, budou nuceni půjčovat si

v bankách na úroky, které nebudou realistické a budou přemrštěné do maxima - aby se z toho vytřískalo co se dá. A lidi? Začnou krachovat.

Eva Russell včera řekla: Češi, nenechte si vyrazit z rukou nástroj MOCI... Soukromník si podle libosti začne zvyšovat úroky, a když to uvidí další soukromník, tak začne i on zvyšovat své úroky a nakonec lidé, místo aby si šli do státní banky s rozumnými úroky, budou nuceni půjčovat si v bankách na úroky, které nebudou realistické a budou přemrštěné do maxima - aby se z toho vytřískalo co se dá. A lidi?

Nebudou mít možnost půjčit si někde jinde, protože nic jiného existovat nebude. A jestli si bláhově myslíte, že tu bude hrát nějakou roli konkurence, tak jste na hrozném omylu. Konkurence dnes existuje pouze tehdy, když mezi sebou soupeří banky státní a soukromé. V momentě, kdy jsou ve státě pouze banky soukromé konkurence je ta tam a co dostanete jsou - konsorcia. Domlouvají se mezi sebou... a vypadá to, jako velice nechtuný vtip. Ani jednu od druhé nerozeznáte, snad jen v kosmetických úpravách. To přece nechcete ani pro sebe, ani pro své děti... NENECHTE SI PRODAT BANKY! Národ musí mít možnost, aby si kontroloval sám alespoň jednu nebo dvě státní banky. A tyhle státní banky MUSÍ mít takovou strukturu a fungovat na takovém systému, aby mohly bez jakýchkoliv obtíží konkurovat bankám v osobním vlastnictví a jestliže to naše vláda, zákonodárci a hlavy pomazané nedokáží - musí dát své funkce k dispozici a dosadí se do vlády lidi, kteří budou dělat to, co je pro národ dobré a výhodné. Jak to bylo za první republiky? Měli jsme Živnostenskou banku a ta patřila lidem.

Proč to tak je, že musíme jít vždy z extrémů do extrémů? V roce 1947 jsme znárodnili vše, co se dalo, i to co se nedalo a - nefungovalo to. V roce 2000 chceme prodat všechno do soukromí a zase to fungovat nebude. Ani jeden z těchto extrémů není správný.

Příroda a vlastně všechno kolem nás, nás učí, že jedinou správnou cestou je ROVNOVÁHA. Takže je v pořádku prodat do soukromého vlastnictví některé podniky a některé objekty, ale v žádném případě neprodávat všechny banky a strategické podniky, protože jestli k tomu dojde budou za to trpce pykat všechny naše budoucí generace. Aby člověk a lid mohl žít DOBRĚ, musí si zvolit zlatou střední cestu - ve všem. V srdci, v životním prostředí, v zemi, ve svém hospodářství i ve své vládě. Extrémy prostě nikdy nefungovaly a nikdy fungovat nebudou. V ničem. Sedím tu a čtu slova nového ministra financí a mráz mi běhá po zádech. Čtu slova, jako privatizace bank a strategických podniků, deregulace, vše téměř v jedné větě... a jinde, integrace. Připadá mi to jako zlý sen. Všechna tato slova jsem již slyšela nebo četla před tím. Historie se opakuje. Sami se zamyslete, nepřipadá i vám divně, že chce někdo, vašim jménem a bez vašeho souhlasu prodat do soukromého vlastnictví VAŠE STRATEGICKÉ podniky? Přece, když je něco strategické - pak to má velkou důležitost. Jako ve válce, národy se zabíjely, jen aby nepřišly o svá strategická postavení, protože za byla vždy rozhodující. A teď? Vážený pan ministr je chce prodat - za prachy. A bez vašeho svolení. To si přece nemůžete nechat líbit! Piště dopisy na vládu, protestujte, NEDOPUŠTĚTE... a jestliže vláda nebude plnit vůli lidu, musí okamžitě odstoupit.

Dám vám příklad a chci, abyste věděli,

že toto vše je dokumentováno: Kolem roku 1900 byla Austrálie státem s nejvyšší životní úrovní na světě. Předčila i západní státy Evropy a USA. Byla první, kdo měl 8hodinovou pracovní dobu. Prostě zkvěta- jící, silný stát - prosperující stát. V předvo- lební kampani roku 1983, jeden z předvo- lebních slibů kandidátů Labour Party byl: „**My, nikdy nepovolíme cizím bankám (nebo cizím investorům kupovat podíly v našich bankách - to je prašť jako uhoď) vstup do Austrálie, nikdy nedo- pustíme, aby tuto zem pohltily cizí ban- ky, jsme pro nezávislou suverenitu Aus- trálie...**“ - jeden z předvolebních slibů. La- bour Party byla zvolena.

A co se stalo?

6 týdnů po volbách se otevřely dveře a do Austrálie vstoupilo a usadilo se 16 ci- zích bankovních kolosů a za nimi ještě více mnohonárodnostních obrovských koncernů, které začaly pohlcovat všechny menší pod- niky a společnosti patřící australským li- dem.

V roce 1987 pan Keating, na otázku proč to udělal - odpověděl: „Muselo se to stát, protože jsme museli INTEGROVAT australské hospodářství do hospodářství celosvě- tového.“

A již v roce 1996 neexistovala ani jedi- ná banka, která by byla výlučně australská. Podíly (vlastnictví) všech bank jsou již téměř dočista rozprodány zahranič- ním investorům. A tak podle vládního od- boru, který má za úkol sledování zahranič- ních investic v Austrálii se v jejich roční zprávě z roku 1996 ukázalo, i když zprávu vydali neochotně a tajně, že 86 % bankovníctví je v cizích rukou, už nepatří Australanům. A pochopitelně, všechny utr- žený zisk, místo aby zůstával v zemi a pou- žil se na budování a rozšiřování australské- ho bankovníctví, hospodářství atd. - jde do zahraničí.

To je šilenství podobné tomu, jako by měl člověk jednu jedinou sekeru, kterou si může vydělávat živobytí celý život a on by ji prodal. To přece nedává žádný smysl.

Zkušenost z rozvojových zemí měla Aus- trálii varovat. Australský pan S. Ghosh ve svém pojednání z roku 1987 poukazuje na: „Referát Spojených národů z roku 1973 na- zvaný „Multinárodní společnosti a celosvě- tový vývoj“, který uvádí, že v roce 1970 tyto korporace kolektivně investovaly 1,61 miliónu dolarů ve 43 jižních zemích a během 3 let odčerpaly 5,34 miliónů. To znamená, že odčerpaly 3x více, než investovaly...“ upozornění přišlo s krížkem po funuse...

Tolik tedy na téma výhody velkých za- hračnických investorů např. v ČR.

Eva Russell: Vedoucí skupiny, která měla na starosti DEREGULACI australského bankovníctví (PRIVATIZACI bank), pan Fred Argy vydal v polovině září 1996 prohlášení, ve kterém se zmiňuje: „...o rozčarování, které přinesla DEREGULACE australského bankovníctví a varuje před sociálními nepokoji. Obává se také vzrůstající arogance a vzrůstající tendence finančního marke- tu (bank) diktovat hospodářskou a sociální politiku nejen národu, ale i australské vládě. Banky mají peníze a kdo má peníze, má MOC (pozn. autora).“

Pan Argy se také obává, že Centrální banka celého světa mají tendenci upřed- nostňovat otázky inflace (zisku) na úkor za- městnání a práce pro lidi. Očekávali jsme, že DEREGULACI finančního trhu (privatiza- ci bank) dosáhneme větší hospodářské sta- bility, ale jedna z pochybností, které hned mám - prohlašuje - je, že si teď už nejsem vůbec jistý, jestli GLOBALIZACE dosáhla větší ekonomické stability. Nebudeme tu mít vzbuřenci a výtržnosti zítra, ale když se

tak dívám na svoje vnučata - dostávám strach.“

Prohlásil také: „...**všechno se rozpadá a bojím se, že dojde k násilnostem a krizím.**“ Deregulace, globalizace, privatizace, integrace: stejná slova - stejné činy - a ná- rod je na kolenu. Je to tak šilený, že mi to připadá až neskutečný... někteří dokonce přirovnávají celou otázku globalizace s dí- lem George Orwella „1984“. Takže dnes, po zařazení Austrálie do celosvětového trendu globalizace, zahraniční investor vlastní (opět, z roční zprávy vládního odbo- ru sledujícího zahraniční investice, rok 1996):

Potravinový 95 %; automobily 100 %; che- mikálie 98 %; hotely 75 %; stavební materi- ál 88 %; pojištění 82 %; továrny-produkce 57 %; nafta a plyn 92 % atd. atd.

A dnes už to je pravděpodobně zase víc. **Australané vlastní necelých 10 % aus- tralského hospodářství. A desítky a stovky biliónů dolarů ročně se odče- pávají zahraničním investorem. A to je stát, který měl nejvyšší životní úroveň na světě. Údaje z roku 1996: 680 000 aus- tralských dětí žije v domácnosti neza- městnaných rodičů, 30 000 australských dětí je bez domova, přibližně 280 000 Australanů je na čekací listině - na do- mek, ale jak je dostanou, nemohou si zřejmě dovolit splácet půjčky, protože v 1995 se 67 000 lidí stěhovalo zpět do podnájmu, 2/3 Australanů dluží více, než vlastní. Každé 4 hodiny - jedna sebe- vražda.**

Je tohle to, co chcete pro sebe a své dě- ti? A jestli si myslíte, že Austrálie je daleko a něco takového se nemůže stát v Če- chách, jste na hrozném omylu, protože svě- tem (ať už to je Východ, Západ, Evropa, Amerika nebo Austrálie) vládne jen jedna jediná ideologie: **finance, moc, více země, více majetku, levná pracovní síla, výro- ba, ještě více výroby, zisk - a to s aro- gancí a bez jakýchkoliv skrupulí. A jestli si někdo myslí, že vstup do EU znamená hospodářskou (tzv. volný trh), humanitní, kulturní a nevím ještě jakou mezinárodní spolupráci mezi národy - tak je hrozně naivní a dopouští se tragického omylu. Takové pojmy jsou tak dobré pro děti do 7 let - povídat jim o tom před spaním, ale skuteč- ný svět je úplně jiný. Ano, bude to „volný trh“, ale jen pro ty, kdo mají peníze, a to ne- jsou Češi. Dám vám ještě více materiálu k přemýšlení:**

Majetkové hodnoty VŠECH bank v Aus- trálii: (Zdroj: Australská rezervní banka - měsíčník). Rok 1988 - 226 biliónů AUS \$; rok 1989 - 283 biliónů USA \$; rok 1997 - 537 biliónů AUS \$ - proto si myslím, že mohou arogantně diktovat celé společ- nosti, včetně vlády. Od roku 1988 do roku 1997 přítlučných a milých 60 miliónů DEN- NĚ. Ale zisk, které tyto banky mají nezůstá- vá v Austrálii k použití na nové a nové pod- nikání, rozkvět a prosperitu státu, ty peníze si berou majitelé domů, do svých států. Takže profit, které banky udělají na Aus- tralanech napomáhá prosperitě jiných států. **To je to, co si přejete?**

A to si nemyslete, že to jsou banky, které jedna druhé konkurují. Stejně úroky, stejné poplatky, ani jednu od druhé nepoznáte. Prostě konsorciem - domlouvají se mezi se- bou - jednoduše, konspirace. A to také zna- mená monopol. A tak si tyto milé banky, po- chopitelně na základě monopolu, dělají s úroky co chtějí, a bankovní poplatky nezadržitelně stoupají. A jako by už toho nebylo dost, ještě navíc vlastní podíly jedna druhé. Na to bych vám mohla také dát přesná pro- centa, ale nerada bych vás unavovala. Jed-

na druhé konkurovat ani nemohou, protože za všemi stojí ti samí lidé, ty samé obrovské finanční koncerny. Případá mi to, jako roz- dělování dortu. Tenhle kus pro tebe ... tenhle pro tebe ... a tenhle pro mne ...

V „Quadragesimo Anno“ z roku 1931 se dočtete: „... monopolní kontrola kreditu (bankovních půjček) je celosvětovým zdro- jem, nebo způsobem dominance celkového hospodářství ...“

Jinými slovy, kdokoliv (stát nebo sou- kromník) vlastní monopol na peněžní kredit - ten drží pod krkem národní hospodářství. To znamená rozhoduje o jeho existenci ne- bo non-existenci. Proč?

Řekněme švec, vzal si půjčku na založe- ní živnosti. Splácí půjčku a platí daně do státní pokladny. Splátky se zvyšují a najed- nou přijde doba, kdy si náš milý švec už ne- může dovolit půjčku splácet. Šanka mu pro- dá živnost, aby dostala co jí patří a už má- me o jednoho nezaměstnaného více a o je- ho daně méně ve státní pokladně. Jedno navazuje na druhé. **To přece není to, co chceme!**

Vezmeme si příklad ze států, které jsou již na kolenu? Podívejte se na Mexiko, anebo na to, co se nyní děje v Asii, anebo budeme hlupáci, kteří se jako v deliriu že- nou pod katovu sekeru?

Já vím, vím, situace je zlá už tolik, tolik desítek let a jsme už unaveni ze všech těch potíží a problémů, ale neměli bychom zapo- mínat, že přechod z režimu do demokracie s sebou logicky musí přinést nejistotu, strach a zmatek, ale kdybychom se všichni, jako národ snažili najít hladinu normálu - pomalu, ale jistě bychom se dostali tam, kde chceme být. Byl by to proces pomalý, ale solidní a jistý. **Solidní věci se vždy bu- dovaly pomalu. Ale jestli chce někdo rychle, rychle a o zlomkyk vyřešit naše problémy, tak nás RYCHLE dostane jen na šibenici.**

Zahračnické investice by měly být sledová- ny vládou a povolení udělována s rozmys- lem a jen některým investorům, a ne jak na Perském trhu: „**Všechno je na prodej... kdo dá víc, dás víc? ...**“ **Lidi, nedejte se!**

Probuďte se z té hrozné letargie, ještě není příliš pozdě, ještě máte v rukou moc VY, ale jestli si necháte prodat banky, stra- tegické podniky a jestliže vstoupí Česká re- publica do EU, pak veškerou moc, jako ná- rod, ztratíme a pak už budeme opravdu ryť držku v zemi. Promiňte mi ten výraz, ale nemohu si pomoci - jsem hrozně vzteklá.

Dnešní vláda je všemocná, protože ji necháváte myslet, že všemocná je. Ale skutečnost je taková, že ještě v tomhle momentě - kdo je všemocný - je národ Češi, braňte se!

Pište protestní dopisy vládě, Parla- mentu, Senátu, prezidentu Havlovi. Pro- testujte a především - vynuťte si REFE- RENDUM na vstup do Evropské unie. Pří- pravují zprávu na téma vstupu do Evropské unie, protože jak jistě sami víte, všechno má své klady a zápory a z toho, co se dne- v České republice děje je zřejmé, že vám nikdo neřekl o záporech. A tak se okamžitě také nabízí myšlenka: „Proč ne a z jakéh- o důvodu?“ O tak obrovském kroku, jako je vstup do unie MUSÍ národ rozhodnout sám - referendem. A to na základě VŠECH infor- mací. Nejen kladných, ale i záporných. **Ne dopustme, aby hrstka vládních úředníků sama rozhodovala o naší budoucnos- ti a budoucnosti našich dětí. A jestliže s bude vláda vzpírat, musí jít...**

Eva Russell, Austrál